

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2011/235/FUSP

af 12. april 2011

om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 21. marts 2011 gentog Rådet sin dybe bekymring over den forværrede menneskerettighedssituation i Iran.
- (2) Rådet understregede navnlig den dramatiske stigning i antallet af henrettelser i de seneste måneder og den systematiske undertrykkelse af iranske borgere, der udsættes for chikane og anholdelser for at udøve deres legitime ret til ytringsfrihed og til at deltage i fredelige forsamlinger. Unionen gentog endvidere sin kraftige fordømmelse af brugen af tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling.
- (3) I denne forbindelse bekræftede Rådet sin vilje til fortsat at tage menneskerettighedsovergreb i Iran op og erklærede sig rede til at indføre restriktive foranstaltninger rettet mod dem, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran.
- (4) De restriktive foranstaltninger bør rettes mod personer, der medvirker til eller er ansvarlige for at beordre eller gennemføre alvorlige krænkelser af menneskerettighederne gennem undertrykkelse af fredelige demonstranter, journalister, menneskerettighedsforkæmpere, studerende eller andre personer, der forsøger at forsvare deres legitime rettigheder, herunder ytringsfriheden, samt personer, der medvirker til eller er ansvarlige for at beordre eller gennemføre alvorlige krænkelser af retten til en retfærdig procedure, tortur, grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller vilkårlig, overdreven og stigende anvendelse af dødsstraf, herunder offentlige henrettelser, stening, hængninger eller henrettelser af unge lovovertrædere i modstrid med Irans internationale menneskerettighedsforpligtelser.
- (5) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte en række foranstaltninger —

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran, og for personer med tilknytning til dem, jf. listen i bilaget.

2. Stk. 1 forpligter dog ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på medlemsstatens eget område.

3. Stk. 1 gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:

- a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
- b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af De Forenede Nationer eller afholdes i De Forenede Nationers regi
- c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller
- d) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.

4. Stk. 3 anses for ligeledes at gælde i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

5. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.

6. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for deltagelse i mellemstatslige møder, herunder møder i EU-regi eller møder, hvor en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer demokratiet, menneskerettighederne og retssikkerheden i Iran.

7. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere medlemmer af Rådet gør indsigelse, kan Rådet uanset dette med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.

8. I tilfælde hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6 eller 7 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de berørte personer.

Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Iran, og alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af personer og enheder med tilknytning til dem, jf. listen i bilaget, indefrys.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de personer og enheder, der er opført på listen i bilaget.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan på sådanne vilkår, som den skønner hensigtsmæssige, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer

- a) er nødvendige til at dække basale behov hos de personer, der er opført på listen i bilaget, og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler, eller økonomiske ressourcer, eller
- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den kompetente myndighed har meddelt de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen.

Medlemsstaten underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke.

4. Uanset stk. 1 kan en medlemsstats kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret, der er truffet inden den dato, hvor den i stk. 1, omhandlede person eller enhed blev opført på listen i bilaget, eller af en judiciel, administrativ eller voldgiftsmæssig kendelse, der er afsagt før denne dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan tilbageholdelsesret eller er anerkendt som gyldige ved en sådan kendelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
- c) afgørelsen om tilbageholdelsesret eller kendelsen er ikke til fordel for en person eller enhed, der er opført i bilaget, og
- d) anerkendelse af afgørelsen om tilbageholdelsesret eller kendelsen må ikke ske i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der måtte være meddelt i medfør af dette stykke.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at en person eller enhed, der er opført på listen, foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået, før denne person eller enhed blev opført på listen i bilaget, såfremt den relevante medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en person eller enhed, der er nævnt i stk. 1.

6. Stk. 2 gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af

- a) renter eller anden form for afkast fra disse konti eller
- b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af bestemmelserne i stk. 1 og 2,

forudsat at sådanne renter, andre afkast og betalinger fortsat er omfattet af foranstaltningerne i stk. 1.

Artikel 3

1. Rådet udarbejder på forslag af medlemsstaterne eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik listen i bilaget og vedtager ændringer hertil.
2. Rådet underretter den pågældende person eller enhed om sin afgørelse, herunder om begrundelsen for opførelsen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, og giver personen eller enheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.
3. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sin afgørelse op til fornyet overvejelse og underretter den pågældende person eller enhed herom.

Artikel 4

1. Bilaget skal indeholde grundene til at opføre de pågældende personer og enheder på listen.
2. Bilaget skal også indeholde de oplysninger, som er tilgængelige, og som er nødvendige for at identificere de pågældende personer eller enheder. For så vidt angår personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn,

adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår enheder kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 5

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage tilsvarende restriktive foranstaltninger.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Denne afgørelse anvendes indtil den 13. april 2011. Gennemførelsen overvåges løbende. Afgørelsen forlænges eller ændres alt efter tilfældet, hvis Rådet skønner, at dens mål ikke er nået.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. april 2011.

På Rådets vegne
C. ASHTON
Formand

BILAG I

Liste over de personer og enheder, der er omhandlet i artikel 1 og 2

Personer

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Fødested: Teheran (Iran) - Fødselsdato: 1961	Chef for Irans nationale politi. Styrker under hans ledelse har gennemført brutale angreb mod fredelige protestdemonstrationer og et voldsomt natligt angreb på sovesalene på Teheran Universitet den 15. juni 2009.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Chef for Ansar-e Hezbollah og oberst i IRGC. Medstifter af Ansar-e Hezbollah. Denne paramilitære styrke var ansvarlig for ekstrem vold under aktioner rettet mod studerende og universiteter i 1999, 2002 and 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Stedfortrædende leder af IRGC's landstyrker. Han er direkte og personligt ansvarlig for aktionen mod protestdemonstrationerne i løbet af sommeren 2009.	
4.	FAZLI Ali		Næstkommanderende i Basij, tidligere leder af IRGC's Seyyed al-Shohada-korps, provinsen Teheran (indtil februar 2010). Seyyed al-Shohada-korpset sørger for sikkerheden i provinsen Teheran og spillede en nøglerolle i den brutale nedkæmpelse af demonstranter i 2009.	
5.	HAMEDANI Hossein		Leder af IRGC's Rassoulollahkorps, siden november 2009 med ansvar for Teheran og omegn. Rassoulollahkorpset sørger for sikkerheden i Teheran og omegn og spillede en nøglerolle i den brutale nedkæmpelse af demonstranter i 2009. Ansvarlig for aktionerne under ashurabegivenhederne (december 2009) og i tiden herefter.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (alias »Aziz Jafari«)	Fødested: Yazd (Iran) - Fødselsdato: 1.9.1957	Øverstbefalende for IRGC. IRGC og Sarollahbasen under ledelse af general Aziz Jafari har spillet en nøglerolle gennem den ulovlige indblanding i præsidentvalget i 2009 og ved at anholde og tilbageholde politiske aktivister og deltage i sammenstød med demonstranter på gaden.	
7.	KHALILI Ali		IRGC-general, leder af lægetjenesten på Sarollahbasen. Han underskrev et brev, der den 26. juni 2009 blev sendt til Sundhedsministeriet, og som forbød forelæggelse af dokumenter eller lægejournaler til personer, der var blevet såret eller hospitalsindlagt under begivenhederne efter valget.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Leder af the IRGC's Seyyed al-Shohada-korps, provinsen Teheran. Seyyed al-Shohada-korpset spillede en nøglerolle i organiseringen af nedkæmpelsen af demonstrationerne.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Fødested: Najaf (Irak) – Fødselsdato: ca. 1952	Øverstbefalende for Basij. Som øverstbefalende for IRGC's Basij-styrker var Naqdi ansvarlig for eller meddelagtig i Basijovergrebene i slutningen af 2009, herunder den voldelige reaktion på ashurademonstrationerne i december 2009, der resulterede i op til 15 døde og anholdelsen af hundreder af demonstranter. Inden udnævnelsen til øverstbefalende for Basij i oktober 2009 var Naqdi leder af den efterretningsenhed i Basij, der var ansvarlig for afhøring af dem, der var blevet anholdt under aktionerne efter valget.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Fødested: Isfahan (Iran) - Fødselsdato: 1963	Vicechef for Irans nationale politi. Som vicechef for det nationale politi siden 2008 har Radan været ansvarlig for politistyrkernes korporlige overfald og mord på samt vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser af demonstranter.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Tidligere leder af Teherans politi (indtil januar 2010). Som øverstbefalende for de retshåndhævende styrker i Teheran og omegn er Azizollah Rajabzadeh den højest rangerende blandt de anklagede i sagerne om overgreb i Kahrizakfængslet.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Leder af Teherans politi, tidligere vicechef for Irans nationale politi med ansvar for politioperationer. Han er ansvarlig for på vegne af Indenrigsministeriet at koordinere nedkæmpelsesindsatsen i den iranske hovedstad.	
13.	TAEB Hossein	Fødested: Teheran - Fødselsdato: 1963	Tidligere øverstbefalende for Basij (indtil oktober 2009). I øjeblikket stedfortrædende øverstbefalende for IRGC's efterretningsorganisation. Styrker under hans kommando har deltaget i korporlige masseoverfald, mord, fængsling og tortur over for fredelige demonstranter.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Leder af retsvæsenet i Mashhad. Retssager under hans myndighed har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder og på grundlag af tilståelser, der er fremkommet under pres og tortur. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Fødested: Najafabad (Iran) - Fødselsdato: 1945	Tidligere (indtil september 2009) leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran (forhenværende efterretningsminister under præsident Khatami). Som leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran gav han ordre til og førte tilsyn med skueprocesserne efter de første demonstrationer efter valget, hvor de anklagede blev nægtet deres rettigheder og advokatbistand. Han har også en del af ansvaret for overgrebene i Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Dommer ved Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 26. Han var ansvarlig for sagerne om de internerede i forbindelse med kriserne efter valget og rettede regelmæssigt trusler mod de interneredes familier for at bringe dem til tavshed. Han har medvirket til at udstede fængslingskendelser til Kahrizakfængslet.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Dommer, Mashhads Revolutionsdomstol. Rets-sager under hans myndighed har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Dommer, Teherans Revolutionsdomstol. Han deltog i retssagerne mod demonstranterne. Han blev udspurgt af domstolsmyndighederne om overgrebene i Kahrizak. Han medvirkede til at udstede fængslingskendelser med henblik på overførelse af internerede til Kahrizak-fængslet.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Offentlig anklager i Teheran siden august 2009. Dolatabadis kontor rejste tiltale mod en lang række demonstranter, herunder personer, som deltog i ashurademonstrationerne i december 2009. Han beordrede Karroubis kontor lukket i september 2009 og anholdelse af adskillige reformpolitikere, og han nedlagde forbud mod to reformpartier i juni 2010. Hans kontor anklagede demonstranter for muharaba, dvs. fjendskab mod Gud, hvilket er forbundet med dødsstraf, og nægtede personer, der stod til dødsstraf, en retfærdig rettergang. Hans kontor har også slået ned på og anholdt reformtilhængere, menneskerettighedsaktivister og mediefolk som led i en bred indsats mod den politiske opposition.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Dommer, leder af Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 28. Han står for de sager, der blev rejst efter valget. Han har afsagt langvarige fængselsdomme efter uretfærdige rets-sager til samfundsaktivister, politiske aktivister og journalister og adskillige dødsdomme til demonstranter, samfundsaktivister og politiske aktivister.	
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Fødested: Ejiyeh - Fødselsdato: ca. 1956	Siden september 2009 leder af den offentlige anklagemyndighed i Iran og talsmand for retsvæsenet (tidligere efterrettningsminister under valget i 2009). Mens han var efterrettningsminister under valget, var efterrettningsagenter under hans ledelse ansvarlige for fængsling, tortur og fremtvingelse af falske tilståelser under pres fra hundreder af aktivister, journalister, dissidenter og reformpolitikere. Desuden blev politikere tvunget til at fremsætte falske tilståelser under uudholdelige forhør, som omfattede tortur, overgreb, afpresning og trusler mod familemedlemmer.	
22.	MORTAZAVI Said	Fødested: Meybod, Yazd (Iran) - Fødselsdato: 1967	Leder af Irans smugleribekæmpelsestaskforce, tidligere offentlig anklager i Teheran (indtil august 2009). Som offentlig anklager i Teheran udstedte han en stående ordre, der blev brugt til at fængsle hundreder af aktivister, journalister og studerende. Han blev suspenderet i august 2010, efter at det iranske retsvæsen havde undersøgt hans rolle i, at tre mænd, der var fængslet på hans ordre efter valget, var afgået ved døden.	

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Opført på listen den:
23.	PIR-ABASSI Abbas		Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 26 og 28. Han er ansvarlig for retssagerne efter valget, han har afsagt langvarige fængselsdomme efter uretfærdige retssager mod menneskerettighedsaktivister og afsagt adskillige dødsdomme til demonstranter.	
24.	MORTAZAVI Amir		Stedfortrædende offentlig anklager i Mashhad. Retssager under hans ledelse har været summariske, er blevet ført for lukkede døre og i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Dommer, leder af Teherans Revolutionsdomstol, afdeling 15. Ansvarlig for retssagerne efter valget og den dommer, der ledede skueprocesserne i sommeren 2009, hvor han dødsdømte to monarkister, der deltog i skueprocesserne. Han har idømt over hundrede politiske fanger, menneskerettighedsaktivister og demonstranter langvarige fængselsstraffe.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Leder retsvæsenet i Østaserbajdsjan. Han var ansvarlig for retssagen mod Sakineh Mohammadi-Ashtiani.	
27.	ZARGAR Ahmad		Dommer, Teherans Appelret, afdeling 36. Han har stadfæstet langvarige fængselsstraffe og dødsdomme til demonstranter.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Dommer, Mashhads Revolutionsdomstol. Retssager under hans ledelse har været summariske og er blevet ført for lukkede døre i strid med de anklagedes grundlæggende rettigheder. Henrettelseskendelser er blevet udstedt en masse, og dødsdommene er således blevet afsagt uden tilstrækkelig overholdelse af retfærdige rettergangsprocedurer.	
29.	BOZORGNIA Mostafa		Leder af Evinfængslets afdeling 350. Han har ved en række lejligheder ladet de indsatte blive udsat for uforholdsmæssig vold.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Leder af Irans fængselsorganisation. Som sådan var han medansvarlig for massefængslingen af politiske demonstranter og mørklægningen af de overgreb, der skete i fængselssystemet.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Assisterende sekretær i den centrale fængselsadministration i Teheran, tidligere leder af Evinfængslet i Teheran (indtil oktober 2010), en periode, hvor der blev anvendt tortur. Han var fængselsbetjent og anvendte ved talrige lejligheder trusler og pres over for de indsatte.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Som stedfortrædende leder af det iranske fængselsvæsen var han ansvarlig for overgreb og fratagelse af rettigheder i fængslerne. Han beordrede mange indsatte overført til isolation.	